

[A. C. Mortensen.]

den Skrivelse fra Foreningen af danske Handelsmøller, der efter det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Mening har faaet en saa kriminel Behandling.

Den første Del af denne Skrivelse indkom den 15. Oktober, og der kom en Fortsættelse den 20. samme Maaned. Hvad der stod i Skrivelsen af 15. Oktober, havde efter mit Skøn ikke særlig Interesse; derimod havde Fortsættelsen større Interesse, derfor lod jeg den optrykke. Der var i øvrigt ogsaa den Begrundelse, at Skrivelsen af 15. Oktober var leveret i 15 maskinskrevne Eksemplarer og blev uddelt til alle Udvalgets Medlemmer, medens den sidste Del af Skrivelsen kun var kommet i eet Eksemplar.

Skrivelsen af 15. Oktober, altsaa den første Del af Skrivelsen, havde til Indledning følgende — jeg tillader mig at citere to Linier:

„Til det af Landbrugsministeren fremsatte Forslag til Lov om Indmaling af dansk Korn vil Foreningen af danske Handelsmøller gerne gøre følgende Bemærkninger“.

Det er denne Indledning, der i Bilaget er opført som Indledning til den sidste Del af Skrivelsen, og det er dette, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen finder saa kriminelt, at han har rejst hele sin Aktion paa det. Det ærede Medlem beskæftiger sig ofte med store økonomiske Problemer, ofte saa store, at vi almindelige Medlemmer har ondt ved at fatte dem, medens de for det ærede Medlem tegner sig saa enkelt og ligetil. Men denne Sag viser, at det ærede Medlem ogsaa samler Smaatingene op, som han finder paa sin Vej, hvis han tror, der er lidt Berømmelse at vinde af dem.

Nu vil det ærede Medlem have nedsat en Undersøgelingskommission til at undersøge, hvorledes det er gaaet til, at disse to Linier er kommet til at staa paa denne Plads. Det er dog vist at gøre for meget ud af det. Naar jeg nu siger til det ærede Medlem, at det er mig alene, der har Ansvar for, at disse to Linier staa netop paa denne Plads, maa vel selv det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kunne forstaa, at der ikke er Brug for nogen Undersøgelingskommission til at undersøge, hvorledes dette er gaaet til. Skal der nedsettes en Kommission, maa det være til at afgøre, hvilken Straf jeg arme Synder skal lide for den Forbrydelse, jeg her har begaaet.

Det ærede Medlem har imidlertid faaet sin Forargelse fra „Den danske Møller“, de danske Handelsmøllers Organ, der har lavet lidt Grin med, at der skal være brugt

en Saks og en Klisterpotte. Det er dog noget ganske andet og mere betydningsfuldt, Møllerne er misfornøjede med ved denne Lejlighed, nemlig at det har vist sig nødvendigt at lade det amerikanske Mel, der ifølge Handelsoverenskomsten med England skal købes derfra, gaa i Handelen uden Indblanding af dansk Mel. Det skal jeg ikke komme ind paa, da det er stærkere Kræfter, der her har virket.

Jeg kan næppe tro, at Handelsmøllerne ser noget saa alvorligt i Behandlingen af deres Skrivelse, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. I hvert Fald er Realiteten den, at Behandlingen af Handelsmøllernes Skrivelse ikke har haft nogen Indflydelse paa Afgørelsen her i Tinget. Hele Udvalget kendte Skrivelsen i dens Helhed, og den kunde ikke ændre noget Udvalgsmedlems Stilling til Lovforslaget. Det vilde heller ikke have ændret noget af Tingets Medlemmers Afstemning, om Skrivelsen havde været optrykt; det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og hans to Partifæller fandt jo ud af at stemme imod Lovforslaget, til Trods for at Skrivelsen ikke var optrykt som Helhed i Betænkningen.

Lad mig i denne Forbindelse sige, at et Dagblad har insinueret, at det er Landbrugsministeren, der har ønsket, at Skrivelsen fra Handelsmøllerne ikke skulde offentliggøres i sin Helhed. Dette har intet med Virkeligheden at gøre. Ministrene blander sig, som bekendt, aldrig i, hvilke Skrivelser der skal trykkes som Bilag, og det er heller ikke sket i dette Tilfælde. Det er noget, Udvalgene afgør efter eget Skøn.

Jeg beklager imidlertid, at Handelsmøllerne er misfornøjede med den Maade, hvorpaa deres Skrivelse er blevet behandlet. Hverken jeg eller noget af Udvalgets Medlemmer har ønsket at give Anledning til Misfornøjelse. Jeg vil derfor foranledige, at Møllernes Skrivelse som Helhed optrykkes som Tillæg til Betænkningen, og jeg vil da finde det rimeligt, at de to andre Skrivelser, der ikke er optrykt, tages med. Hermed vil jeg dog ikke paa nogen Maade anbefale, at man i Fremtiden indfører den Skik, at hvis det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen eller et andet enkelt Medlem af Tinget kommer i Tanker om at kritisere, at en eller anden Skrivelse ikke er optrykt i en Betænkning, skal man imødekomme dem med ekstra Optryk. Naar jeg i dette Tilfælde tager det Standpunkt at foranledige en ekstra Optrykning, er det udelukkende, fordi Handelsmøllerne føler sig brøstholdne. Havde Møllerne, da Betænkningen var afgivet, henvendt sig til